15.

Tylko do użytku służbowego.

DODATEK

do Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Rok III. | Warszawa, dnia 30 stycznia 1930 r. | Nr. 1.

TREŚĆ:

Komunikacja wewnętrzna osobowa.

Poz. 1. Okólnik Ministerstwa Komunikacji Nr. III/Of. 42/30 z dnia 14 stycznia 1930 r. w sprawie Dodatku II do Taryfy osobowej i bagażowej Polskich Kolei Państwowych na obszarach Rzeczypospolitej Polskiej i W. M. Gdańska, Część II.

Stosownie do rozporządzenia z dnia 13 stycznia 1930 r., ogłoszonego w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Kolejowych z r. 1930 Nr. 1 pod poz. 1, wydany został Dodatek II do „Taryfy osobowej Polskich Kolei Państwowych na obszarach Rzeczypospolitej Polskiej i Wolnego Miasta Gdańska, Część II," obowiązującej od dnia 1 listopada 1928 r.

W Dodatku powyższym, oprócz zmian, które już były poprzednio ogłoszone i dotyczą ulg taryfowych przy przejeździe powrotnym z uzdrowisk krajowych, zamieszczony został w nowem brzmieniu dział V „Przewóz przesyłek ekspresowych" wraz z odnośnemi nowemi tabelami opłat, które wejdą w życie z dniem 1 lutego 1930 r.

Nowe zasady obliczenia opłat za przesyłki ekspresowe polegają przedewszystkiem na tem, że ustalone zostały jednakowe opłaty za przewóz w pociągach osobowych i pośpiesznych.

Następnie wprowadzone zostały odrębne opłaty przewozowe dla przesyłek o małej wadze do 5, 10, 15 i 20 kg.

W związku z powyższem wprowadza się zaokrąglenie wagi, za którą ma się liczyć opłata przewozowa, inne dla przesyłek o małej wadze, mianowicie zaokrąglenie do 5 kg, i inne dla przesyłek ponad 20 kg, mianowicie do 10 kg wzwyż.

Jeżeli więc przesyłka ekspresowa waży np. 3 kg liczy się za 5 kg, 6 kg za 10 kg, 12 kg, za 15 kg, 18 kg za 20 kg, 21 kg za 30 kg i t. d.

W tabelach opłat podane są gotowe już należności za wagę 5, 10, 15 i 20 kg; w rubryce zaś ostatniej podane są stawki przewozowe za każde 10 kg.

Jeżeli zatem przesyłka waży np. 32 kg, należy przy obliczeniu opłaty za przewóz stawkę z rubryki ostatniej pomnożyć przez 4.

Należność, przypadającą za przewóz z danego listu ekspresowego, zaokrągla się zawsze do pełnych dziesiątek groszy.

Najniższa należność wynosi 80 groszy od przesyłki, nadanej na kolejach, stosujących taryfę normalną, na kolejach zaś prywatnych, pozostających pod zarządem państwowym, które stosują taryfy normalne z podwyżką 25% względnie 50% (p. IV postanowień ogólnych), opłata najniższa wynosi 100 względnie 120 groszy.

Nr. III/Of. 42/30.

Komunikacja wewnętrzna towarowa.

Poz. 2. Okólnik Ministerstwa Komunikacji Nr. III/Tka. 20263/29 z dnia 30 grudnia 1929 r. w sprawie przyjmowania do przewozu za jednym listem przewozowym przesyłek, załadowanych do dwóch wagonów.

W numerze 48 Dz. T. i Z. K. z r. 1929 pod poz. 315 ogłoszone zostało zarządzenie, upoważniające Dyrekcje Kolejowe do wydawania pod określonemi warunkami zezwoleń na nadawanie towarów tego samego rodzaju w dwóch wagonach za jednym listem przewozowym. Zarządzenie to wiąże się z uzupełnieniami ustępu f) 1) punktu 29 rozdziału V taryfy towarowej część II zeszyt 1, ogłoszonemi w dodatku II do wymienionej części taryfy oraz w Dz. T. i Z. K. z r. 1929 Nr. 47 poz. 305.

Uzupełnienia te mają na celu usunięcie nieporozumień przy stosowaniu taryf wyjątkowych, zawierających jedną tylko rubrykę opłat, stosowanych za ładowność wagonu. W myśl tych uzupełnień np. za węgiel ładowany do wagonów o ładowności mniejszej niż 15 tonn przewoźne należy obliczać według odnośnych taryf wyjątkowych za wagę 15 tonn, o ile obliczenie według rubryki b kl. 17 za wagę rzeczywistą, najmniej 10 tonn, nie da opłaty tańszej.

Mając jednak na uwadze, że takie ujęcie sprawy podraża w wielu wypadkach koszta przewozu, co ma duże znaczenie szczególniej przy przewozie węgla ze względu na dużą jeszcze ilość węglarek o małej ładowności, Ministerstwo Komunikacji wydało wymienione na wstępie zarządzenie o zastępczem podstawianiu dwóch wagonów małych zamiast żądanego przez nadawcę wagonu normalnego.

W wypadkach takiego zastępczego podstawiania wagonów na zasadach, podanych w uzupełnieniu do punktu 2 rozdziału I taryfy tow. część II zeszyt 1 (Dz. T. i Z. K. z r. 1929 Nr. 48 poz. 315), przewoźne należy obliczać z zachowaniem postanowień, zawartych w § 19 tar. tow. część I B, to znaczy, jeżeli nadawca pod naładunek węgla lub innego towaru z załącznika I do wymienionej części taryfy zażądał wagonu 15 tonnowego, a kolej zastępczo podstawiła mu dwa wagony 10-tonnowe, przewoźne winno być obliczone za ładowność obu podstawionych wagonów.

W tych zaś wypadkach, kiedy załadowany towar nie należy do załącznika I, przewoźne obliczać należy na zasadach ogólnych (§ 18).

Ponieważ omawiane zarządzenie dotyczy tylko podstawiania zastępczo dwóch wagonów zamiast żądanego przez nadawcę wagonu normalnego, t. j. 15-tonnowego, przeto przy towarach, niewymienionych w załączniku I, § 20 nie może oczywiście mieć zastosowania, gdyż dotyczy on tylko tych wypadków, kiedy nadawca żąda w liście przewozowym wagonu o ładowności większej niż normalna.

Przy zastępczem podstawianiu dwóch wagonów pod naładunek towarów z załącznika I stacje powinny uprzedzać nadawców, że przewoźne będzie liczone za ładowność obu wagonów, zwracając im uwagę na korzyść wykorzystania pełnej ładowności obu wagonów. Oczywiście nadawca ma prawo nie przyjąć ofiarowanych mu dwu wagonów zamiast żądanego jednego bez ponoszenia z tego tytułu jakichkolwiek kosztów.

Nr. III/Tka. 20263/29.

Poz. 3. **Okólnik Ministerstwa Komunikacji Nr. III/19841/29 z dnia 15 stycznia 1930 r. w sprawie nadwagi przy przewozie węgla płukanego.**

Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia, że przy przesyłkach ze stacyj kopalnianych węgla płukanego, zawierającego dużo wilgoci, zezwala się na doładowanie pewnej nadwagi, celem pokrycia straty w wadze wskutek wysychania wilgoci, pod warunkiem jednak, że nadwaga ta nie przekroczy 2% wagi podanej w liście przewozowym w myśl § 7 p. 12 Części I. A Taryfy towarowej. Do obliczenia przewoźnego przyjmuje się wówczas wagę, podaną w liście przewozowym. W tych wypadkach, kiedy nadwaga przekroczy 2% wagi podanej w liście przewozowym, postępować należy w myśl p. 14 tegoż § 7.

Nr. III/19841/29.

Poz. 4. **Okólnik Ministerstwa Komunikacji Nr. III/Ti. 20044/29 z dnia 16 stycznia 1930 r. w sprawie taryfowania przesyłek przedmiotów gospodarstwa domowego używanych, jako to: meble, pościel, bielizna, ubrania, książki, naczynia kuchenne i stołowe, narzędzia, inwentarz rolniczy żywy i martwy, środki żywności, opał i t. p., wysyłanych przy przesiedleniach, jako przesyłki zbiorowe, o ile stanowią własność przesiedlającego się (poz. 1862 T. część I—B).**

Z uwagi na nieporozumienia, zachodzące przy nadawaniu przez biura transportowe i osoby prywatne przesyłek, stanowiących przedmioty gospodarstwa domowego używane z poz. 1862 Cz. I-B taryfy towarowej, na co wskazywała D. O. K. P. Wilno w piśmie z dnia 17 grudnia 1929 r. Nr. 62/5643, oraz D. O. K. P. Lwów w komisji Ministerjalnej w czasie jej bytności we Lwowie Podzamczu, w październiku 1929 r., Ministerstwo Komunikacji udziela Dyrekcjom Okręgowym Kolei Państwowych do wiadomości i zastosowania wskazówki następujące:

Taryfowanie przesyłek według poz. 1862 K t. może mieć miejsce jedynie przy zachowaniu warunków następujących:

1) Do przewozu powinna być nadana więcej niż jedna kategorja wymienionych przedmiotów (gdyż nomenklatura mówi o przesyłce zbiorowej), przyczem przesyłka musi w każdym razie składać się częściowo z mebli, a częściowo z pościeli, bielizny lub ubrań, gdyż to są charakterystyczne przedmioty przeprowadzki. Dlatego też, naprzykład, nadanie samych mebli, chociażby używanych, nie podpada pod pozycję 1862 K. t.

2) W deklaracji na liście przewozowym obok nazwy przedmiotów ma być zamieszczone określenie: „wszystko - przedmioty gospodarstwa domowego, używane, stanowiące własność (takiego - to), przesiedlającego się (z takiej to miejscowości do takiej—to)".

Przesyłki, nieodpowiadające warunkom powyższym, należy taryfować według właściwych klas normalnych na odpowiednie przedmioty (przy nadaniu przedmiotów, przynależnych do jakiejkolwiek jednej z ich kategoryj, naprzykład, tylko mebli, albo tylko ubrań i t. p.), względnie taryfować według przepisów §§ 28—32 Części I B taryfy

Nr. III/Ti. 20044/29.

Poz. 5. **Okólnik Ministerstwa Komunikacji Nr. III/Ti. 17532/29 z dnia 22 stycznia 1930 r. w sprawie drobnicowych przewozów ryb żywych i zarybku w naczyniach o pojemności ponad 100 litrów.**

Powołując się na wprowadzoną z dniem 1 lutego 1930 r. nową redakcję § 58 części I-B taryfy towarowej (str. 15), po myśli której przy drobnicowych przewozach ryb żywych i zarybku w naczyniach o pojemności wyższej niż 100 litrów—potrzebne jest uprzednie porozumienie się ze stacją nadawczą, Ministerstwo Komunikacji zwraca uwagę, że porozumienie to powinno nastąpić tak w stosunku do naładowania tego rodzaju naczyń z towarem na stacji nadawczej, jak też za pośrednictwem tejże stacji nadania ze stacją odbiorczą, względnie i przeładowczą, co do wyładunku, lub przeładunku takich przesyłek.

Nr. III/Ti. 17532/30.

Poz. 6. **Okólnik Ministerstwa Komunikacji Nr. III/983/30 z dnia 22 stycznia 1930 r. w sprawie Dodatku III do Taryfy towarowej kolei żelaznych na obszarach Rzeczypospolitej Polskiej i W. M. Gdańska.**

Do ogłoszonego w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Kolejowych Nr. 2 poz. 12 Dodatku III do Taryfy Towarowej Ministerstwo Komunikacji podaje Dyrekcjom Okręgowym Kolei Państwowych następujące wyjaśnienia.

W części II zeszyt I, we „Wstępie" wprowadza się nowy sposób obliczania przewoźnego za odcinek od granicy Państwa pod Zaleszczykami do granicy Państwa pod Jasienowem Polnym, mianowicie stosuje się łamanie taryfy jedynie na st. Stefanesti, doliczając odległość odcinka do granicy Państwa pod Zaleszczykami do odległości kolei Wschodnio-Galicyjskich, a odległość odcinka od granicy Państwa pod Jasienowem Polnym do odległości kolei Delatyn—Kołomyja.

W tymże „Wstępie" wyobrębnia się kolej Rawicz—Kobylin w osobny punkt, a równocześnie wprowadza się na str. 17 w p. 26 nowy ustęp k), mocą którego nie czyni się żadnych potrąceń z przewoźnego przy tranzycie przesyłek za granicę przez kolej Rawicz—Kobylin.

Dodatek ustępu 5 w p. 29 (str. 36) ma na celu stosowanie taryf wyjątkowych od i do cukrowni, rafineryj i t. p., leżących nie tylko przy stacjach P. K. P. ale również przy kolejach prywatnych.

Wprowadzenie nowej taryfy wyjątkowej C 10 ma na celu przyznanie zniżek przesyłkom obrzynków skóry do wyrobu kleju przy równoczesnem podwyższeniu taryfy ogólnej dla zapobieżenia wywozowi obrzynków zagranicę.

Nowa taryfa węglowa E 12 ma charakter taryfy ogólnej, stosowanej we wszystkich wypadkach, dla których nie przewidziano specjalnych taryf wyjątkowych. Stosować ją należy przeto przy przewozach od stacyj, nie będących miejscem wydobywania węgla, lub otrzymania brykietów i koksu, przy przewozach tranzytowych, oraz przy przesyłkach węgla i koksu, acz wysyłanych z miejsc wydobycia węgla i otrzymania brykietów i koksu, ale przy których nie wypełniono warunków innych taryf wyjątkowych grupy E.

Taryfy wyjątkowe grupy N ulegają zmianie z uwagi na wprowadzenie kilku nowych rafineryj naftowych, co pociąga za sobą zmianę opłat, ustalonych w drodze wyrównania kosztów przewozu ropy do rafinerji i przetworów z rafinerji.

Na str. 168 skreśla się ustęp A p. 48 „Przekartacja", a to z powodu rozbieżności tych przepisów z istniejącemi w taryfach związkowych oraz z powodu niemożności zaopatrzenia wszystkich stacyj P. K. P. w taryfy związkowe.

Nr. III/983/30.

Komunikacja zagraniczna towarowa.

Poz. 7. **Polsko-Rumuńsko-Lewantyńska komunikacja towarowa przez port Konstanca. Przepisy służbowe do taryfy towarowej Część I i II.**

Z dniem 1 lutego 1930 r. wchodzą w życie:

Przepisy służbowe do Taryfy towarowej Część I i II na przewóz towarów pomiędzy stacjami kolei żelaznych na obszarach Rzeczypospolitej Polskiej i Wolnego Miasta Gdańska a portami Lewantu morzem przez port Konstanca, obowiązującej od dnia 1 lutego 1930 r. a ogłoszonej w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Kolejowych z r. 1930 Nr. 2, poz. 17.

Przepisy te otrzymają stacje wprost z Dyrekcji Kolei Państwowych w Stanisławowie.

Nr. III/3R. 19504/29.

Poz. 8. **Umowa o postępowaniu z zabłąkanemi przesyłkami w międzynarodowej komunikacji kolejowej, obowiązującej od dnia 1 czerwca 1924 r.**

Na str. 5 powyższej Umowy w art. 5 punkt 2, ustęp b), w wierszu trzecim od góry, mylnie wydrukowane słowo „obliczeniu", prostuje się na „odliczeniu".

Nr. III/4. Rg. 598/30.

Drukarnia Państwowa. Nr. 49091. 13.I.30. 6.000.